

ÎȚI POATE OFÉRI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

**EROII MEI, CU
NEGI ȘI DE TOATE**

Oameni normali, povești
extraordinare

Sarea pământului

Nu-i pierde savoarea

Câștigătorul

Meditații pe un
teren de fotbal

NOTA EDITORULUI GĂSEȘTE EROI

Îmi place să aud despre eroi și nu cred că sunt singurul. Chiar de pe vremuri, când un autor mesopotamian a scris epopeea lui Ghilgameș, sau când Homer a scris despre isprăvile lui Achile în luptă și odiseea lui Ulise spre casă, oamenii au fost

inspirați și entuziasmați de aventurile, de curajul și de înțelepciunea marilor campioni. Alții, compozitori, scriitori, filozofi și alții ca ei, poate că au trăit vieți mai puțin aventuroase, dar se remarcă și ei prin realizările lor.

Se pare că eroii sunt cu mult peste nivelul nostru și majoritatea dintre noi nu avem nici o șansă să-i ajungem din urmă. Și totuși, există mulți oameni în viața de zi cu zi care dau dovadă de eroism sau fac lucruri altruiste, spre exemplu pompierii, personalul de pe ambulanță, avocații celor săraci, cât și profesorii, reporterii, voluntarii etc.

Fiecare dintre noi, în felul nostru, suntem capabili de fapte de eroism. Chiar dacă nu avem puterile lui Superman sau gadget-urile lui Batman sau alura perfectă a lui James Bond... și chiar dacă problemele cu care ne confruntăm noi pot fi mult mai complexe decât situațiile din ficțiune, lumea reală are mereu nevoie de oameni eroici care sunt dispuși să susțină ceea ce este corect și să-i ajute pe cei în nevoie.

Se spune că opusul pentru erou nu este răufăcătorul ci spectatorul pasiv. Ideea ce leagă articolele din această revistă este că oamenii despre care se vorbește aici nu au rămas nepăsători atunci când cineva avea nevoie de ajutor. Ei au acționat, fie prin lucruri mărunte sau mărețe, și și-au pus amprenta în viața celor din jurul lor.

Și ce înseamnă lucrul acesta pentru tine și pentru mine? Ei bine, spre norocul nostru, se pare că eroismul este mai ușor de atins decât ne-am imagina.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
att: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2014 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-164-X

3 CEȘTI DE CEAI

DE ALEXANDER SICHROVSKY

IMEDIAT DUPĂ ABSOLVIREA LICEULUI, eu și doi prieteni ne-am hotărât să călătorim prin țările mediteraneene din vest. Era anul 1969 iar străzile Europei erau pline de tineri hoinărind în căutarea unui sens în viață. Noi am luat un tren spre Napoli, în sudul Italiei, apoi un feribot noaptea spre Tunisia. Apoi am călătorit pe coasta Africii de Nord, mergând cu autostopul cu camioane și mașini locale.

Odată ne aflam undeva departe de orice localitate. Când s-a lăsat noaptea ne-am decis să mergem pe plajă și să ne punem sacii de dormit pe nisipul cald.

Dimineața devreme, când ne adunam lucrurile, un bătrânel a venit încet spre noi. Privind mai cu atenție am zărit un mic adăpost de paie ceva mai departe pe

plajă; probabil că nu-l văzusem în noaptea precedentă din cauza întunericului. Omul, îmbrăcat sărăcăcios, ducea în mână o tavă. *Probabil că are ceva de vânzare*, m-am gândit. Însă odată ce s-a apropiat am văzut că, de fapt, ne aducea trei cești de ceai cald de mentă.

Eram doar un tânăr de optsprezece ani, ieșit de pe băncile școlii, imatur și fără experiență, însă am fost foarte mișcat. *De ce ar face un bătrânel ceai unor necunoscuți când el probabil că de-abia are cu ce să supraviețuiască aici?* El nu știa cine suntem și nu ne mai întâlnește înainte, însă a considerat de datoria lui să ne arate ospitalitate.

Am băut ceaiul aromat și dulce cu multă recunoștință și ne gândeam cum să-i răsplătim bunătatea. Dacă i-am fi oferit bani

puteam să-l ofensăm, dar când ne-am uitat prin rucsacuri am găsit niște conserve de mâncare și i le-am făcut cadou. Nu puteam vorbi prea mult cu el fiindcă nici el, nici noi, nu știam bine franceza, așa că după ce i-am mulțumit ne-am luat lucrurile și ne-am dus din nou la drumul principal. Toți trei am fost cam tăcuți în restul dimineții, cu mintea încă la omul binevoitor și la impresia profundă pe care a lăsat-o asupra noastră.

El avea cu mult mai puține lucruri decât noi însă a împărțit cu bucurie din ce avea. Eram din țări diferite și vorbeam limbi diferite, însă grija și bunătatea au creat o legătură între noi.

ALEXANDER SICHROVSKY ESTE FOTOGRAF LIBER PROFESIONIST ÎN TAIWAN. ■

EROII MEI, CU NEGI ȘI DE TOATE

DE PHILLIP LYNCH

UN LUCRU CE PARE UNIC PENTRU BIBLIE ESTE CĂ „EROII CREDINȚEI” – cu excepția lui Iisus, bineînțeles – erau departe de a fi perfecți. După cum se spune, ei au fost portretizați „cu negi și de toate”. Mie îmi place istoria și dacă citești istoria antică și literatura te obișnuiești ca eroii să fie idolatrizați. Iar greșelile lor, dacă le-au avut, se pare că au fost omise. Însă cu eroii din Biblie nu este așa. Personal eu cred că tocmai această prezentare a eroilor cu toate punctele lor slabe dă o mai mare

credibilitate Bibliei.

Pe mine mă încurajează foarte mult când citesc despre cei mai apropiați ucenici ai lui Iisus din perioada în care El era încă pe pământ.¹ Să începem cu Petru. Considerat în mod tradițional ca fiind șeful apostolilor, Petru se evidențiază negativ de ceilalți prin faptul că neagă că L-ar fi cunoscut pe Iisus chiar în noaptea când Acesta avea cel mai mult nevoie de el. Și nu numai o dată, ci de trei ori. „Atunci el a început să se blesteme și să se jure: ‚Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!’ ”.² A blestemat și a înjurat? Asta nu îmi sună prea evlavios.

Ioan se auto-intitulează în Evanghelia sa „ucenicul pe care-l iubea Iisus”³ însă Matei menționează o situație care nu îi pune într-o lumină prea bună pe Ioan și pe fratele său Iacov: „Atunci

mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Iisus împreună cu fiii ei, și I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere. El a întreat-o: ‚Ce vrei?’ ‚Poruncește’ I-a zis ea ‚ca, în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.’ Drept răspuns Iisus a zis: ‚Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?’ ‚Putem’ I-au zis ei. Și El le-a răspuns: ‚Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar a ședea la dreapta și la stânga Mea, nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.’ Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați.”⁴

Această situație nu a fost prima în care ucenicii s-au certat în ceea ce privește întâietatea fiecăruia. „Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Iisus i-a întreat:

1. Vezi Marcu 3:13-19.

2. Marcu 14:71

3. Ioan 21:20

4. Matei 20:20-24

5. Marcu 9:33-34

6. Vezi Luca 8:2.

7. Galateni 1:13

„Despre ce vorbeai unul cu altul pe drum?” Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.”⁵

Apoi este și Matei vameșul. Vameșii adunau taxele și erau priviți în general ca ticăloși. Romanii au instaurat sistemul vamal pentru a aduna taxe de pe teritoriile cucerite. Ei licitau dreptul de taxă asupra unei regiuni celui ce oferea mai mult, celui ce promitea să aducă anual acea sumă vistieriei imperiale. În realitate aceștia erau liberi să adune oricât de multe taxe puteau și erau liberi să păstreze surplusul pentru ei înșiși. Ei puteau decide cât vroiau să taxeze. Era un sistem dur și nedrept care îi aducea pe săraci la sapă de lemn. Unele din cele mai mari nume la Roma, precum Brutus și Cassius, care au participat la complotul de a-l ucide pe Cezar, au fost consemnați că erau proprietari de astfel de firme de taxare – deși le conduceau prin intermediari deoarece, tehnic vorbind, romanilor nu li se permitea să se implice în astfel de afaceri murdare.

Așadar și Matei făcuse parte din asemenea afaceri, lucrând probabil ca antreprenor. Se pare că el chiar avea un loc preferat la poarta cetății unde stătea și aduna dări pentru tot felul de produse care intrau și ieșeau din oraș. Din cauza afacerilor sale financiare cu neamurile, evreii pioși îl considerau chiar impur din punct de vedere al ritualurilor lor. Deci el nu era deloc un membru de vază al societății evreiești.

Dar ceilalți ucenici? Andrei, Tadeu, Filip și Nataniel (numit și Bartolomeu) sunt menționați foarte puțin în cele patru evanghelii, însă știm că altul – Simon (Canaanitul) – fusese membru al unei grupări revoluționare violente de zeloți dedicați să răstoarne ocupația romană și pe marionetele ei de conducători. Apoi mai este și Toma care a rămas cunoscut prin situația în care s-a îndoit de învierea lui Iisus. Să nu mai amintim de Maria Magdalena, care era renumită ca fiind o prostituată înainte ca Iisus să scoată șapte draci din ea⁶ – totuși ea a fost prima

căreia Iisus i-a apărut după învierea Sa.

Și cum rămâne cu eroii din cartea Faptele Apostolilor? Pavel a fost un fariseu convertit care, în cuvintele lui, înainte „prigonea peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făcea prăpăd în ea”.⁷

Însă acești ucenici – oameni simpli care au devenit extraordinari prin credința și prin loialitatea lor față de Iisus – sunt unii dintre eroii și eroinele mele. Ei sunt o inspirație pentru mine fiindcă în ciuda slăbiciunilor și lipsurilor lor umane au rămas conștiincioși chemării lui Dumnezeu și au realizat lucruri minunate pentru Dumnezeu și pentru oamenii de lângă ei.

PHILLIP LYNCH ESTE ROMANCIER ȘI COMENTATOR PE SUBIECTE SPIRITUALE ȘI ESCATOLOGICE ȘI TRĂIEȘTE ÎN ATLANTIC CANADA. ■

AVALANȘA

DE MICHAEL SHARP

VICTOR ERA UN CARABINIERO, sau ofițer de poliție, detașat la un punct vamal chilian izolat cunoscut sub numele de Los Libertadores, sus în munții Anzi, la granița cu Argentina. Deoarece a fost antrenat special pentru munca de salvamontist, era de multe ori trimis în zone periculoase precum aceasta. Îi plăceau munții, dar ducea dorul familiei.

Era 3 iulie - în toiul iernii în emisfera sudică - iar afară se dezlănțuise un viscol puternic. Într-o zonă cu vânturi de peste 100 de kilometri pe oră și o temperatură de -15°C, fără a lua în considerare influența vântului, Victor și ceilalți 57 de oameni din tabără s-au adăpostit pentru noapte.

Dintr-o dată, Victor a auzit un bubuit profund și instinctiv s-a uitat la ceas. Era 8:38 seara. Deoarece mișcările ușoare de teren erau ceva obișnuit în acea zonă din Chile, la început Victor nu le-a băgat în seamă, însă scuturarea a devenit mai puternică. Apoi s-a întrerupt curentul.

Câteva secunde mai târziu acoperișul s-a prăbușit, iar Victor s-a trezit prins între un perete și piese

mari de mobilă. Temperatura în jurul lui a scăzut brusc, iar el s-a întrebat cum va scăpa cu viață din acea situație.

După cum va afla mai târziu, vânturile puternice au provocat o avalanșă pe un vârf din apropiere, care a trimis un munte de zăpadă peste complexul vamal.

Victor a reușit să se elibereze dintre dărâmături și să-și croiască o cale de ieșire prin zăpadă. Ajuns afară a observat că și celelalte clădiri se prăbușiseră.

Apoi Victor a auzit un plâns de copil și a săpat printre dărâmături până ce a găsit bebelușul, o fetiță. Copila avea pe ea doar un tricou și un scutec, dar era nevătămată. Victor a pus-o repede în

haina lui călduroasă de polițist, unde se putea încălzi la pieptul lui.

Fără căldură și aproape fără adăpost, dacă nu primeau ajutor cât de curând, supraviețuitorii ar fi murit de frig. Înainte de avalanșă singurul mijloc de comunicare al taberei cu restul lumii era un radio bidirecțional, care acum era stricat, fără posibilitatea de a fi reparat. Victor și-a dat seama repede că ar putea trece zile până ce va sesiza cineva situația lor neplăcută. Singura lor speranță era ca cineva să meargă până la vecinul lor cel mai apropiat, o cabană de schi cam la doi kilometri depărtare, și să organizeze misiunea de salvare a celorlalți.

Să meargă doi kilometri prin zăpadă era pentru Victor, în mod normal, la fel de ușor ca și plimbatul prin cameră, dar în acea situație - prin furtună și nămeți, pe întuneric și cărând cu el un bebeluș - însemna aproape moarte sigură. Victor a întrebat dacă cineva se oferă voluntar să meargă împreună cu el. Nimeni nu a pășit înainte, așa că a pornit de unul singur, cărând bebelușul în haină.

A găsit niște rachete de mers pe zăpadă care l-au ajutat să meargă pe deasupra nămeților, însă vânturile puternice au avântat zăpada căzută până ce s-a format un viscol. Mai tot drumul Victor n-a putut să vadă mai departe de un pas înaintea lui. Când a pornit la

drum știa aproximativ direcția în care se afla cabana, însă pe întuneric și cu vizibilitate aproape zero, știa că era foarte posibil să treacă pe lângă ea fără să o observe.

Opt ore mai târziu Victor a intrat împleticindu-se în cabană, epuizat.

După ce a dat bebelușul în grija altcuiva, a făcut un duș fierbinte și a îmbucat ceva repede, a fost gata să conducă una dintre cele trei echipe de salvare. Ca rezultat al faptelor sale 31 de oameni au fost salvați.

Ascultându-l pe Victor povestind toate acestea câteva luni mai târziu, un detaliu important lipsea. L-am întrebat despre aceasta, însă Victor încerca mereu să nu răspundă.

A doua zi, nevasta lui Victor mi-a arătat albumul ei cu tăieturi din ziare despre avalanșă și cum Victor a primit elogii de la președintele statului. Am răsfoit articolele ca să găsesc răspunsul la întrebarea mea, însă nici unul nu explica modul cum a reușit Victor să dea de cabană pe viscol și pe un întuneric aproape total.

Într-un final, am reușit să o conving pe soția lui Victor să-mi

dezvăluie secretul lui. „Nu vorbește despre asta”, mi-a explicat ea „deoarece crede că oamenii vor zice că-i nebun”. A făcut o mică pauză - probabil se întreba dacă voi zice și eu la fel - apoi a continuat.

„Pe când mergea prin viscol, o lumină puternică, precum o lumină stradală, i-a apărut într-o parte. Însă, pe când se târa prin zăpada adâncă, acea lumină se mișca împreună cu el și îi lumina drumul, mai degrabă ca un reflector decât ca o lumină stradală. Lumina l-a călăuzit direct la cabană. De multe ori în drumul lui, Victor se împotmolise atât de adânc în nămeți că nu a mai putut ieși din ei, însă de fiecare dată a simțit cum cineva îl apucă din spate, îl scoate afară și îl pune din nou pe direcția de mers.

Și mai este ceva. Lumina care l-a călăuzit nu era ca o lumină obișnuită. Când s-a uitat direct la ea, în loc să radieze dintr-un fel de bec, acea lumină venea direct din chipul lui Iisus”.

MICHAEL SHARP ESTE PROFESOR DE LIMBĂ ENGLEZĂ ÎN COLUMBIA ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

Cum să atingi MĂREȚIA

PROBABIL NU TE SIMȚI UN OM MĂREȚ ȘI NU CREZI CĂ AI CALITĂȚI DE EROU; CHIAR ȘI APOSTOLUL PAVEL S-A VĂITAT: „AM VOINȚA SĂ FAC BINELE, DAR N-AM PUTEREA SĂ-L FAC”.¹ ÎNSĂ DUMNEZEU POATE FACE MAI MULTE CU NOI, PESTE CEEA CE SUNTEM ÎN NOI ÎNȘINE, DACĂ NE FOLOSIM DE AJUTORUL FIULUI SĂU, IISUS: „MULTUMIRI FIE ADUSE LUI DUMNEZEU, CARE NE DĂ BIRUIȚA PRIN DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS”²

[Eroul este] persoana admirată pentru realizările și calitățile sale nobile; eu îți spun că peste tot în jurul nostru există eroi. Ei se confruntă în fiecare zi cu diferite provocări și le depășesc cu integritate și cu smerenie.

– William D. Holland

Eroismul adevărat este foarte sobru și prea puțin teatral. Eroismul nu este dorința de a-i depăși cu orice preț pe ceilalți ci de a-i servi cu orice cost pe ceilalți.

– Arthur Ashe (1943–1993), jucător de tenis afro-american profesionist, numărul 1 mondial și câștigător a trei titluri Grand Slam

Cine a decis ... că eroii trebuie să poarte pelerine și să aibă puteri supraomenești? – Josh Putnam, scriind despre un proiect comunitar de fotografie pentru „a comemora eroii obișnuiți din mijlocul nostru”.³

Eroii mei sunt visătorii, acei bărbați și acele femei care încearcă să facă lumea un loc mai bun, fie prin lucruri mărunte, fie mari. Unii reușesc, alții dau greș, majoritatea au rezultate și bune și rele ... însă, după cum consider eu, ceea ce este eroid este efortul lor. Fie că câștigă sau că pierde, eu îi admir pe cei ce luptă lupta cea bună. – George R. R. Martin (n. 1948), scriitor american, autorul seriei de romane epice de fantezie A Song of Fire and Ice

Adevărata măreție, adevărata calitate de lider, nu este atunci când toți oamenii servesc unuia singur, ci atunci când acel unul, altruist, se dă pe sine în serviciu pentru alții.

– Autor necunoscut

Eroii invizibili nu vor ajunge probabil în manualele noastre școlare, nu vor avea propriile lor pagini informative pe Wikipedia sau înregistrări video pe YouTube. Însă toți acești eroi sunt indispensabili pentru societatea noastră. Acești eroi ascunși sunt și eroii noștri cei mai esențiali. – Scott T. Allison⁴

El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa. – Psalmul 25:9

Cu cât trăiesc mai mult cu atât mai mult sunt convins că fiecare dintre noi avem niște calități de erou. Cu toții ne confruntăm cu provocări. Cu toții ne confruntăm cu dificultăți. Cu toții, de-a lungul vieții, ne confruntăm cu momente în care putem să ne ridicăm deasupra instinctelor noastre de bază animalice și putem deveni îngeri cu o chemare mai înaltă. În asemenea momen-

1. Romani 7:18

2. 1 Corinteni 15:57

3. <http://www.charlotteviewpoint.org/article/2709/Celebrating-the-everyday-heroes-in-our-midst>

4. <http://blog.richmond.edu/heroes/>

CINE NU ÎȘI ACCEPTĂ
MICIMEA ÎȘI PIERDE
MĂREȚIA.
– SF. FRANCIS DE SALES
(1567–1622)

te, atunci când răspundem acelei chemări, devenim eroi în adevăratul sens al cuvântului.

– William D. Holland

Nimeni în lumea aceasta nu se poate numi nefolositor dacă ușurează povara altuia.

– Charles Dickens (1812-1870), scriitor englez și critic social

Răsplata smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața. – Psalmul 22:4

Îmi doresc foarte mult să realizez lucruri mari și nobile, însă datorita mea supremă este să realizez îndatoririle modeste ca și cum ar fi mari și nobile. Lumea progresează nu numai datorită faptelor eroilor săi, ci și datorită totalității eforturilor mărunte ale fiecărui lucrător sincer.

– Helen Keller (1880-1968), scriitoare americană surdă și oarbă, care a fost și activistă politic și oratoare

Lumea măsoară măreția prin bani, elocvență, inteligență sau curaj pe câmpul de bătaie. Însă iată aici care este standardul Domnului: „Oricine se va smeri ca acest copilăș va fi cel mai mare în Împărăția Cerurilor”.

– John Henry Jowett (1864-1923), pastor și scriitor englez

Cele mai mărețe fapte ale omenirii se realizează prin lupte mărunte. Viața, eșecul, izolarea, abandonul și sărăcia sunt bătălii care își au eroii lor – eroi obscuri care sunt uneori mai mari decât eroii consacrați.

– Victor Hugo (1802-1885), poet, romancier și dramaturg francez din perioada romantismului

Fii îmbrăcat cu smerenie căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har”.

– 1 Petru 5:5

Să nu confunzi faima și renumele cu măreția. Mulți dintre cei care dețin un titlu în ziua de astăzi nu și-au obținut faima și averea prin meritul lor. Pe de altă parte am întâlnit oameni mari în posturi cât se poate de obscure. Măreția este o unitate de măsură pentru suflet, nu rezultatul rangului deținut. Nimeni, cel puțin între oameni, nu acordă unul altuia măreție, deoarece măreția nu este un premiu, ci o realizare. Măreția poate încorona un portar la fel de bine ca pe un om de rang înalt.

– Sherman G. Finesilver (1927-2006), judecător federal în SUA

Acum, deci, rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

– 1 Corinteni 13:13 ■

SAREA PĂMÂNTULUI

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTARE

„VOI SUNTEȚI SAREA
PĂMÂNTULUI.” – *Matei 5:13*

În calitate de creștini, unul din lucrurile ce ne străduim să facem este să ajutăm în procesul de schimbare din viețile altora și din societate. Lucrul acesta implică uneori să facem valuri sau să mergem împotriva curentului. Status quo-ul nu agreează tot timpul toate credințele și valorile creștine.

Cu un deceniu în urmă Ioan Paul al II-lea, pe atunci Papă, a ținut un discurs unor studenți despre cum să depășești tentația de a te mulțumi cu mediocritatea și de a te conforma majorității. El

a spus: „Urmându-L pe Hristos, Regele crucificat, creștinii au învățat că a conduce înseamnă a sluji, a căuta binele celorlalți, și au descoperit că semnificația adevărată a dragostei este sincera dăruire de sine”. El a afirmat că trăind în acest spirit creștinul devine „sarea pământului”.¹

Noi, creștinii, suntem chemați să condimentăm atmosfera cu credința noastră. În Coloseni Pavel spune: „Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea. Vorbirea voastră să fie întotdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia”.²

Astfel vom putea avea un echilibru bun între a folosi orice ocazie pentru a mărturisi și a încerca să convingem necredincioșii și între a ne asigura că vorbim frumos și plăcut, dar condimentat cu sarea credinței noastre și a exem-

plului lui Hristos. De aceea concluziile lui Pavel ne ajută să avem răspunsurile corecte pentru toți, sau după cum a spus Petru: „Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi”.³

PREZENTAREA GUSTULUI SĂRII

Plinius cel Bătrân, naturalistul și istoricul roman al primului secol, a scris în una din enciclopediile sale: „Nu există ceva mai folositor ca sarea și soarele”. Iisus a spus: „Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta?” Răspunsul Lui: „Să aveți sare în voi înșivă”.⁴

Depinde de fiecare dintre noi să avem în noi acele calități ale sării, încât să putem condimenta lumea din jurul nostru cu savoirea Sa. Scopul de a avea o relație vie, profundă și plină de semnifi-

1. Adresată UNIV 2002 Congresul din Roma, preluată din Zenit news service, 25 Martie 2002.

2. Coloseni 4:5-6

3. 1 Petru 3:15

4. Marcu 9:50

5. Vezi Matei 5:13-14.

cație cu Iisus, de a fi imaginea lui Hristos și de a-I urma învățăturile și de a lucra în unitate cu ceilalți sunt toate pentru a putea fi „sarea pământului”, pentru a fi o parte din „lumina lumii, o cetate așezată pe un munte” care îi atrage pe alții la Dumnezeu ca să ajungă și ei să-L cunoască și să-L iubească și să-i ajute la rândul lor și pe alții în acest sens.⁵

Încercând să trăim și să ne susținem valorile creștine putem împlini chemarea Sa de a fi condimentul vieții în această lume, de a-i da savoare și semnificație pentru alții, de a fi păstrătorii binelui și de a ne împărtăși credința – adevăratul etalon al lumii.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

Sarea este o necesitate a vieții și un mineral folosit din vechime în multe culturi pentru a condimenta, a păstra, a dezinfecata, un component al ofrandelor ceremoniale și ca etalon de schimb. Biblia conține multe referiri la sare. În diferite contexte este folosită metaforic pentru a semnifica permanența, loialitatea, durabilitatea, fidelitatea, utilitatea, valoarea și puritatea. – *John L. McKenzie (1910–1991), teolog catolic american*

În perioada biblică veche sarea era un bun prețios. Ea dădea savoare mâncării; era un conservant important; sarea i-a făcut de asemenea pe oameni însetați de mai mult. Iisus a dorit ca ucenicii Lui să dea savoare lumii prin învățăturile Sale; să conserve adevărul așa cum L-a prezentat El lumii; să facă lumea însetată de mai mult... Dacă facem și noi lucrul acesta în calitate de ucenici ai Săi, atunci vom fi și noi „lumina lumii”. A fi lumina lumii, pentru noi, creștinii, înseamnă să revărsăm peste tot în jurul nostru din lumina de Sus. Înseamnă să ne luptăm cu întunericul răului și păcatului care provoacă de multe ori ignoranță, prejudecăți și egoism. Cu cât privim mai mult spre Iisus, precum o pictură impresionistă, cu atât mai multă lumină vedem și cu atât mai mult suntem schimbați de ea. Ucenicii trebuie să influențeze lumea în bine prin faptele lor. – *Thomas Rosica (n. 1959), administrator șef al rețelei de televiziune Canada's Salt + Light*

Așa cum sarea dă savoare mâncării atunci când este ușor presărată peste ea și creștinii dau savoare pământului atunci când sunt împrăștiați prin diferite țări de pe pământ. Trăind după modelul de viață dat de Dumnezeu creștinii conservă pământul încetinind degradarea moralității din societatea din jurul lor. – *Preluată de pe site-ul Wiki Answers* ■

ÎNVIŢĂTORUL

AUTOR NECUNOSCUT

PRIVEAM NIŞTE PUŞTI JUCÂND FOTBAL.

Nu aveau decât vreo cinci-şase ani dar jucau un meci adevărat şi serios. Erau două echipe cu uniforme, cu antrenori şi cu un mic grup de părinţi care-i priveau din tribună. Echipele erau destul de egale ca forţe şi în calitate de simplă cunoştinţă a uneia dintre familii m-am putut bucura de meci fără să mă preocupe cine câştigă şi cine pierde. Mi-aş fi dorit însă acelaşi lucru şi pentru părinţi şi antrenori!

În prima repriză nu a marcat nimeni. Puştii erau caraghioşi. Erau stângaci dar zeloşi, cum numai copiii pot fi. Se poticneau pe propriile picioare, se împiedeau de minge, loveau pe lângă minge, dar parcă nu le păsa. – Le plăcea să joace!

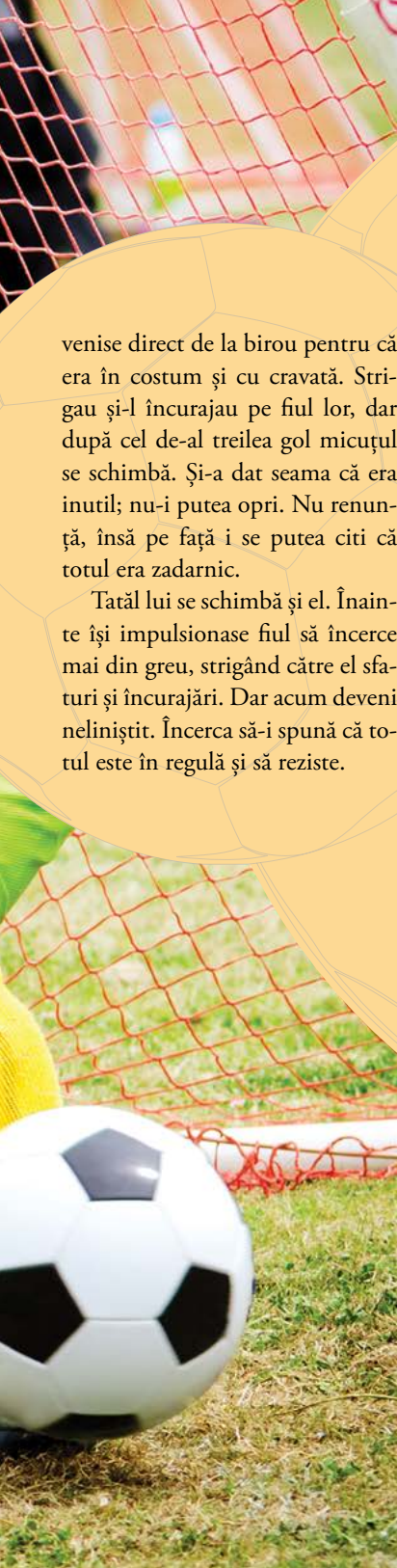
În a doua repriză antrenorul echipei 1 i-a scos de pe teren pe cei care erau, probabil, jucătorii lui cei mai buni şi a introdus rezervele, cu excepţia celui mai bun

jucător, pe care l-a lăsat ca portar. Jocul a luat o întorsătură dramatică. Presupun că a câştiga este important chiar şi când ai cinci ani, deoarece antrenorul echipei 2 i-a lăsat pe teren pe cei mai buni, iar cei slabi ai echipei 1 nu se comparau cu ei.

Echipei 2 a dat năvală pe micuţul din poartă. Oricât de bun era el pentru un copil de cinci ani nu putea ţine piept cu alţi trei-patru băieţi la fel de buni ca el. Echipei 2 a început să marcheze.

Micuţul portar a făcut tot ce a putut, aruncându-şi cu îndrăzneală trupul în faţa mingilor care veneau, încercând curajos să le oprească. Echipei 2 a înscris două goluri unul după altul. Asta l-a înfuriat pe micul portar. Țipa, alerga şi plonja. Deşi a făcut tot ce a putut, nu a fost suficient şi nu după mult timp cealaltă echipă a înscris şi cel de-al treilea gol.

Curând am aflat care erau părinţii portarului. Se vedea că tatăl

venise direct de la birou pentru că era în costum și cu cravată. Strigau și-l încurajau pe fiul lor, dar după cel de-al treilea gol micuțul se schimbă. Și-a dat seama că era inutil; nu-i putea opri. Nu renunță, însă pe față i se putea citi că totul era zadarnic.

Tatăl lui se schimbă și el. Înainte își impulsionează fiul să încerce mai din greu, strigând către el sfaturi și încurajări. Dar acum deveni neliniștit. Încerca să-i spună că totul este în regulă și să reziste.

După al patrulea gol știam ce va urma. Băiatul avea atât de mare nevoie de ajutor și nu-i venea de niciunde. Luă mingea din poartă, i-o întinse arbitrului și izbucni în lacrimi. Lacrimi mari i se rostogoleau pe ambii obraji. Apoi căzu în genunchi.

Tatăl se sculă în picioare dar mama îl prinse de mână și îi spuse: „Nu face asta, Jim. O să-l faci de rușine.”

Însă tatăl băiatului se desprinsese din încleștare și coborî pe teren așa cum era, în costum și cu pantofi eleganți. Alergă pe teren, își ridică fiul în brațe, îl îmbrățișă și îl sărută și plânse alături de el. N-am fost niciodată mai mândru de vreun bărbat ca acum.

Îl căără afară de pe teren și când s-au apropiat de tribună l-am auzit spunând: „Fiule, sunt așa de mândru de tine. Ai fost grozav acolo. Vreau ca toți să știe că ești fiul meu”.

„Tată,” răspunse băiatul printre suspine, „nu i-am putut opri. Am încercat și am încercat, dar au tot marcat.”

„Scotty, nu contează de câte ori au marcat. Sunt mândru de tine. Vreau să te duci acolo și să termini meciul. Știi că vrei să renunți, dar nu poți. Și, fiule, vor marca din nou, dar nu contează. Acum du-te.”

Puteam să văd că ceea ce i-a spus a contat pentru el. Când ești singur, când primești goluri și nu le poți opri înseamnă foarte mult să știi că pentru cei care te iubesc nu contează.

Micuțul fugi din nou pe teren. Echipa 2 marcă de încă două ori, dar totul a fost bine.

Și eu primesc șuturi în fiecare zi. Încerc din greu. Îmi arunc trupul cu îndrăzneală în toate direcțiile. Tun și fulger. Mă străduiesc din răspuțeri. Mă copleșesc lacrimile și cad în genunchi, neajutorat. Atunci Tatăl meu cereș vine alergând pe teren, înaintea întregii mulțimi – toată lumea care râde și-și bate joc de mine – și mă ridică. Mă strânge în brațe și spune: „Sunt așa de mândru de tine! Ai fost grozav acolo. Vreau ca toată lumea să știe că tu ești fiul Meu iar Eu te declar învingător!” ■

Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. – *1 Ioan 3:1*

Dumnezeu este dragoste. El nu avea nevoie de noi. Însă ne dorea. Iar acest lucru este cel mai uimitor lucru. – *Rick Warren (n. 1954), pastor și scriitor american*

În cinstea unui fluture

DE ANNA PERLINI

ANDJA S-A NĂSCUT ÎN 1962 ÎN FOSTA REPUBLICĂ IUGOSLAVĂ BOSNIA-HERȚEGOVINA. Când a izbucnit războiul din anii '90 familia lui Andja s-a refugiat în Vojnic, un mic orașel din Croația. Atrocitățile curățirii etnice l-au afectat atât de mult mental pe soțul ei încât a trebuit să fie spitalizat permanent iar ea a rămas să se chinuiască să-și crească singură cei trei copii și să se lupte în același timp cu diabetul și cu psoriazisul. A supraviețuit muncind pământul de pe lângă colibă și din ajutorul organizațiilor umanitare. Aceasta era situația ei când am întâlnit-o noi pentru prima oară în mai 2000.

Ne-am împrietenit și am continuat să o vizităm ani la rând. În ciuda dificultăților Andja ne-a primit mereu cu zâmbetul pe buze. Entuziasmul ei pentru viață era atât de contagios încât am început să aducem la ea acasă și alți oameni ce sufereau de depresie, ca o formă

de terapie. Imediat ce o întâlneau aceștia se simțeau mult mai bine!

Cu timpul Andja s-a hotărât să ne ajute și ea cu ceva, la schimb, și deși noi eram cei care îi aduceam ajutoare și ea, la rândul ei, ne făcea o pungă cu dovlecei, cartofi și alte legume din grădina ei pentru „a dăruii înapoi comunității”.

În 2005 a primit de la stat o casă și o nouă parcelă de grădină și deși casa era neterminată a însemnat un pas mare pentru ei față de coliba în care trăiseră atâția ani. Andja era entuziasmată pentru ceea ce părea începutul unei vieți mai bune, însă boala ei a avansat și a ajuns să-și piardă vederea într-un ochi. În anul următor și-a pierdut vederea și în celălalt ochi.

Între 2005 și 2012 Andja a umblat prin multe spitale. Șansele ei de supraviețuire erau reduse, însă bucuria și interesul ei pentru viață au câștigat bătălia și deși în cele din urmă și-a pierdut ambele picioare,

ni se alătura cu bucurie în cântece și discuții. După cum a exprimat un băiat de 17 ani: „Ea putea să-și vadă paharul pe jumătate plin chiar dacă era practic gol!”

Cu câteva luni în urmă Andja a trecut în somn la cele sfinte, „precum un fluture” după cum ni s-a spus. M-a impresionat cât de mulți oameni au venit la înmormântarea ei. Ea nu fusese decât o simplă femeie refugiată care a locuit pentru câțiva ani în oraș însă a atins viețile multora.

Toți cei care au avut privilegiul de a o întâlni pe Andja au plâns la comemorarea ei, dar au și zâmbit în același timp deoarece Andja a devenit acum o legendă.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATEURUL ORGANIZAȚIEI PER UN MONDO MIGLIORE ([HTTP://WWW.PERUNMONDOMIGLIORE.ORG/](http://www.perunmondomigliore.org/)), O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN FOSTA IUGOSLAVIE DIN 1995. ■

CURAJ ÎN CLIPELE GRELE

MOMENTE DE LINIȘTE

DE ABI MAY

SE POATE SPUNE CĂ EXISTĂ MULTE FORME DE EROISM.

În primul rând sunt faptele eroice de zi cu zi a unor necunoscuți care se implică să ajute dar nu auzim despre ei. Pe locul doi sunt eroii faimoși pe care îi admirăm – pionierii în medicină, apărătorii păcii și ai dreptății, salvatorii celor pierduți și campionii credinței. Iar apoi, într-o categorie aparte, este Supereroul tuturor timpurilor: Iisus, cel care a înfrânt moartea pentru El însuși și pentru toți cei care cred.¹

Spre deosebire de majoritatea eroilor de ficțiune, Iisus nu-și ține puterile doar pentru Sine ci le împarte cu adepții Lui. „Cine crede în Mine, va face și el lucră-

rile pe care le fac Eu”.²

Acest gând ne dă o perspectivă completă asupra vieții noastre de zi cu zi. Unde putem găsi curajul pentru momentele de dificultate? Când avem probleme de sănătate, sau financiare, sau de relații personale, sau vreo dizabilitate, sau ne pierdem locul de muncă, sau avem un deces în familie sau oricare din multitudinea de provocări ale vieții, necesită eroism ca să trecem prin aceste situații și să ne păstrăm credința, să ne continuăm munca și să-i ajutăm pe alții în ciuda dificultăților din propria noastră viață.

Poate că-i admirăm pe eroii din istorie și găsim inspirație în exemplul lor. Însă ca să găsim tăria pentru un asemenea eroism zilnic avem nevoie de ajutorul Supereroului nostru care a promis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”³ sau, după cum s-a exprimat apostolul Pavel: „nemărginita

mărime a puterii Sale ce lucrează în noi, cei ce credem”.⁴

Dragă Iisus,

Fie ca pacea Ta să mă ajute să-mi înfrunt provocările;

Fie ca mila Ta să-mi dea putere să am grijă de cei din jurul meu;

Fie ca bucuria Ta să mă încurajeze;

Fie ca exemplul Tău să mă inspire să slujesc;

Fie ca bunătatea Ta să mă însuflețească să fiu bun cu alții;

Fie ca hotărârea Ta să mă motiveze să mă străduiesc cât pot de bine în viață.

Dă-mi curajul Tău în clipele de dificultate

Și fie ca harul Tău salvator să-mi aducă pacea lui Dumnezeu.

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI PEDAGOG ÎN
MAREA BRITANIE. ■

1. Vezi 1 Corinteni 15:25-26;

Ioan 5:25; 11:25-26.

2. Ioan 14:12

3. 2 Corinteni 12:9

4. Efeseni 1:19 traducere din limba engleză

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Crearea Mea specială

Îmi amintesc când te-am creat. Ți-am ales cu multă grijă și atenție fiecare talent, fiecare dar, fiecare caracteristică, fiecare fibră a ființei tale, până când combinația și proporțiile au fost numai bune și fiecare au fost în perfectă sincronizare cu scopul Meu.

Îmi amintesc și de momentul în care ți-am suflat suflare de viață. Am simțit o dragoste atât de puternică fiindcă am știut ce bucurie vei aduce, atât Mie cât și celor a căror viață va fi atinsă de tine în marea călătorie a vieții tale.

Am fost de la început cu ochii pe tine. Am fost cu tine la fiecare pas. Te-am urmărit, te-am iubit și m-am îngrijit de tine. Nu ai ieșit niciodată din raza Mea vizuală.

Te iubesc pe veci de veci. Ascultă vocea Mea în inima ta și îți voi arăta marea Mea dragoste pentru tine – o dragoste mai mare decât oceanul, o dragoste ce depășește orizontul, o dragoste pe care tot universul cu toate stelele și galaxiile sale nu o poate cuprinde, o dragoste ce trece de înțelegera omenească până în infinitate și în eternitate!